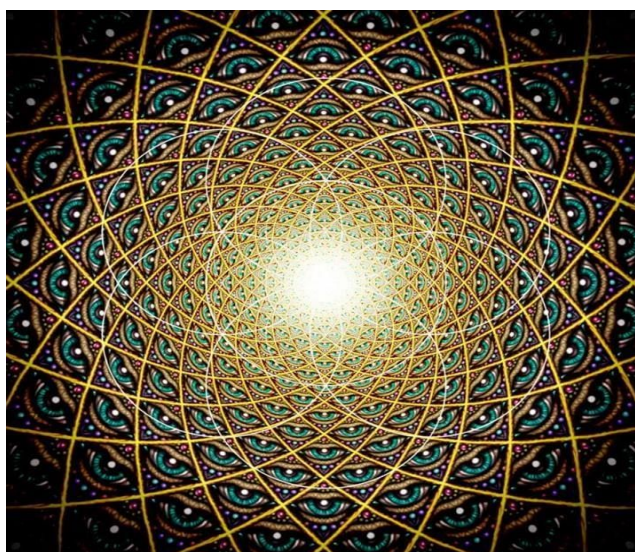

Vasugupta

Spandakārikā

Első Fejezet:

Svarūpaspanda

(Spanda, mint az individuum saját természete)

1.

Dicsőítjük e Śaṅkara-t, ki az erők ragyogó csoportjának forrása vagy oka, (és) ki szemét kinyitván és becsukván, az univerzum kiárad és eltűnik.

2.

Miután Ő fedetlen természetű, akadály Számára nincs sehol, abban, akiben ez az egész univerzum nyugszik és akiből kiárad.

3.

Még az (állapotok) sokaságában (is), (mint,) ébrenlét, stb., nem különböznek tőle (Spanda-tól), (a Spanda princípium) továbbra is folyik. (A Spanda) sohasem különül el Saját esszenciális természetétől, mint a Tapasztaló vagy Szemlélő.

4.

"Én boldog vagyok, én szenvedek, én ragaszkodom ", stb.. Ezek a tapasztalások egyértelműen megmaradnak egy másikban, amiben a boldogság, stb. állapotai össze vannak fűzve (mint szemek a nyakláncon).

5.

Ahol nincs sem fájdalom, sem öröm, sem objektum, sem szubjektum, (ahol) még az élettelenység (az éberség hiánya) állapota sem létezik, ...az a legmagasabb értelemben (a Spanda princípium).

6-7.

E (Spanda) princípiumot figyelemmel (és) tisztelettel kell kutatni, mely által eme érzékszervek csoportja (intellektus, egó, elme, a tapasztalás és cselekvés erői) ,(habár) élettelen, (ám mégis) mintha élne magától, (és) a belső csoporttal (Karaṇeśvarī-k avagy az érzékszervek istennői) együtt belép a "Pravṛtti" --azaz külső dolgok felé való fordulás--, a "Sthiti" --azaz e külső dolgok fenntartása egy ideig-- (és) a "Samhṛti" --azaz ezen külső dolgok feloldása az egyén saját Énjében-- állapotaiba, mert e természetes Szabadsága (létezik) mindenhol.

8.

E (korlátolt individuum) nem irányítja a vágyak ösztökéjét. De amint érintkezésbe kerül az Én Erejével, (e) személy egyenlővé válik Azzal ,

9.

Amikor a (korlátolt individuum), aki tehetetlen saját tisztátalansága miatt (és) aki tettek megtételére vágyik zavarodottsága, teljesen feloldódik, akkor a Legmagasabb Állapot ṣ jelenik meg.

10.

Ebben az esetben, az ő eredendő természete, melynek jellege tudás (és) aktivitás (megjelenik), mely által (e személy) immáron tud és tesz mindent, amire vágyik.

11.

Hogyan (lehetne) e hitvány újjászülető létezés az övé, ki úgymond lenyűgözve áll, miközben látja eme esszenciális természetet , mint ami uralkodik (az egész univerzum) felett?

12.

A nem-létezés nem lehet kontempláció (tárgya), és nem hiányzik a káprázat ebből (az állapotból sem), mert kapcsolatba kerülve az "abhiyogával" --azaz hallva egy olyan ember beszámolóját, aki ebből az állapotból tért vissza-- , igaz, hogy a káprázat állapota-- (valójában) jelen volt.

13.

Ez okból kifolyólag, ez a mű (képzelt) tudás mindig olyan, mint a mélyalvás állapota. Mindazonáltal e (Spanda) princípium így nem tapasztalható vagy realizálható, (azaz), mint egy felidézett állapot.

14.

Úgymond két állapot létezik e (Spanda princípiumban), (vagyis) a tett állapota (és) a tevő állapota. Ezek közül a tett állapota múlandó, de a tevő állapota múlhatatlan.

15.

Csupán az az erőfeszítés, ami a tett megragadására irányul, tűnik el ebben (a Samādhi állapotban) . Amikor ez (az erőfeszítés) eltűnik, (csupán) egy bolond gondolja, hogy "Én eltűntem"

16.

Sohasem lehet jelen e belső állapot vagy természet megszűnése, ami a mindentudás jellegének székhelye , valami más tapasztalásának hiánya esetén.

17.

A teljesen felébredett számára, Annak --azaz az Énnek-- tapasztalása mindig (és) állandóan jelen van, (és az Én e tapasztalása) megmarad (a tudatosság) három állapota (közben is). Mindazonáltal, a másiknak --azaz annak, aki nem teljesen felébredett--, az --vagyis az Én tapasztalása-- (csupán) (minden állapot) elején (és) végén (van jelen).

18.

A mindent-átható (Én) ragyog (az ébrenlét és álom) két állapotában, karöltve az (Ő) Legmagasabb Erejével , kinek természete a tudás (és) a tudás tárgya. Mindazonáltal, e (kettőn) kívül , (Ő csupán) Tudatosságként (látszik).

19.

A Spanda megnyilvánulásai, melyek a "Prakṛti" minőségeivel kezdődnek, (és) amik saját létüket a forrás Spanda-hoz folyamodván nyerik, sohasem állhatnak annak útjában, aki birtokolja (az Én ismeretét).

20.

Mindazonáltal, ezek (a Spanda megnyilvánulásai), szorgalmasan és szüntelen azon munkálkodnak, hogy elfedjék azok --vagyis a fejletlen intellektusú emberek-- (valódi) állapotát vagy természetét, (és) behajtsák a fejletlen intellektusú embereket az újjászületés rettenetes útjába, ahonnan kijönni nagyon nehéz.

21.

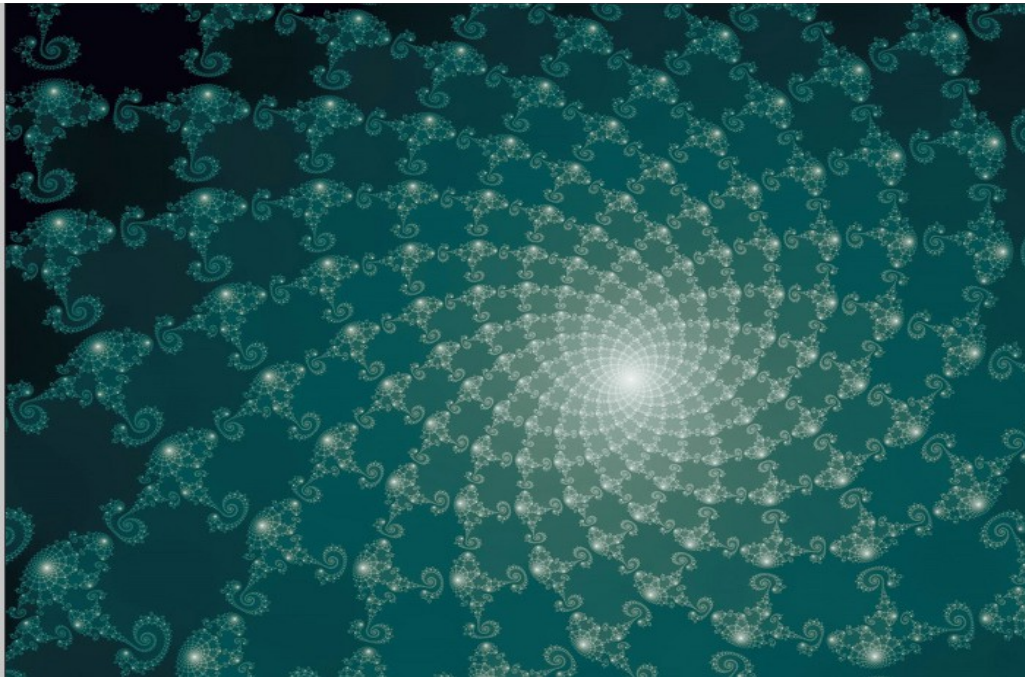
Ezért, az, aki szüntelen készen áll, hogy megragadja a Spanda princípiumot, eléri saját (esszenciális) természetét vagy állapotát hamar, (még) az ébrenlét állapotában (is).

22.

A Spanda szilárdan áll abban az állapotban vagy kondícióban, ami megnyilvánul (egy emberben, amikor az) rendkívül mérges, mérhetetlenül elégedett, arra reflektál "mit csináljak? ", vagy az (életéért) küzd.

23.

Megragadva e (Spanda) (legmagasabb) állapotát, (a nagy Yogī) szilárd marad és elhatározott (ebben a formában): "Bármit is mondjon nekem ez az (Én), azt bizonyosan meg fogom tenni "

fordítás: Dayalu